

החברות אמריים

מקירת יזם ישראלי

ציד המכשפות המתנהל במדינה בניצוחו של ח"כ אהוד אולמרט, בתואנה של מילתמה ב, פשע המאורגן, הגדיש ככל הנראה את הסאה. התבטאויותיו האלימות וסיגנונו הברוטאלי של אולמרט עוררו השבוע תגובות חריפות ביותר.

כתב שר-המישטרה לשעבר, שלמה הילל: „ההלולה הפרועה המתנהלת כי יום בנושא זה עברה כבר מומן פיינים אלה (של הגינות ואחריות), והיא הולכת ומתקרבת בצעדיו הנקמנים לקראת התפצות פאסיבית את המדינה. האישיות כוללת ובלתי-ניתנות להוכחה, הושטת אצבע מרשיעה כלפי אנשים ללא עובדות של ממש ושימוש בכלי-התיקונות לטעויות שפטים במקום עריכת משפט כי בתדיין, כמקובל בחברה דמוקרטית נאיבה... והעם כולו, כל-התיקונות, רשויות החוק ומספרות הממשל אינם פוצים פה וזועקים חמם לנוכח מהזהו זה, שבו עקי הונת הרמקסטרטיה נרמסים בפרהסייה ובי ראש הוצות.

„אינני רואה את עצמי פטור מלדבר על תרומתי השלילית בתחום זה של נכבד חר-ציבור, שממרום חסינותו לא חלים עליו הכללים, המינבלות והסנקציות של חלים על בני-תמותה רגילים.“

הילל מביא דוגמות למידת רצינותו של אולמרט ולמידת מהימנותו של המידע שבידו:

„ראשיתו של מעשה, בפרסומים שדו-פיטו לפני למעלה משנה וחצי, שכבשו להם מקום בסדרות. חבר כנסת צעיר ונמרץ הודיע מעל רוכן הכנסת כי, ביוזמי שלום נכסחים 160 בתי עסק עיי עברייני נים.“

„כשר המשטרה גיליתי כמובן התעניינות כנילוויים אלה של ח"כ אהוד אולמרט ופניתי למשכ"ל לקבל הבהרה. הלה השיב לי כי למשטרה לא ידוע כלל על רמת פעילות כזו בתחום זה של הפשיעה בי ירושלים. ככל זאת תמתי. ח"כ דיבר על 160 בתי עסק ולא על 150 או 200, מטעם הלה מצויד במידע של ממש המי עוגו במספרים ובטובדות. לפיכך, הצעתי כי המשטרה תנסה לגבות עדות מחבר

העם כולו, כלי-התיקונות, רשויות החוק ומסדרות המישל אינם פוצים וזועקים חמם לנוכח מחזה שבו עקרונות הדמוקרטיה נרמסים בפרהסייה ובראש-חוצות...“

ברק, אולמרט, הרז

ח"כ אולמרט כי אכן הוא מתכוון ל- „משש...“ (מערב)

חולי ממאיר

הסופר הנודע ברטוב מתייחס להקלטות שידותיו של ח"כ אולמרט עם איש הפנ-תרים השחורים מני כהן, שבהן איים אולמרט בהפעלת סירת מובחרת של צה"ל ליצירת פרובוקציות לחיסול אנשי הפשע המאורגן.

„מתבקשת כאן איזו קנה גדולה על ניוון החיים הציבוריים. עד שאנו יוצאים למילחמה ב/מאפיה/ אמיתית ומדומת בשולי החברה — נראה מה מתרחש כי לבה. מה רמת עלול ללבוש בית המח-קקים שלנו.“

„מה שעושים בחוק-החסינות הוא רק דוגמה אחת לניצולה-לרעה ולניווה של אבן-היסוד של הדמוקרטיה הפרלמנטרית. רית. החסינות באה להגן על הפרלמנט לא מפני החוק, כי אם מפני שירותי-הלב של השליט.“

„גם במקרה של חר-הכנסת אולמרט מתעוררת שאלת גבולות חוק-החסינות. מה שעולה מן הפנים האחרון מפיל צל חמור על מלחמת-הסליים כולה, כאשר צד אחד חשף לגמרי ואילו הצד האחר מוגן מראש מכוח חוק-החסינות. אולמרט יצא למלחמת-היורד נגד הפשע המאורגן ופגמים נוספים בחברתנו. אגב כך פגע

הכנסת החוקר כדי להשכיל מנגו דבר. ואכן קצין בכיר נפגש עם ח"כ אולמרט, אשר הקפיד כי הפגישה תתקיים כמיוון הכנסת הצנור וההזמה חברי כנסת, עתו נאים ואנשי תיקונות, למען יראו ויתרשי מו. ובעניין המידע עצמו, הבחיר ח"כ אולמרט לקצין המשטרה, כי הוא אינו חוקר החיים להביא עובדות, אלא איש ציבור המתייחס לתופעות. ובכל זאת הקי-שה הקצין: הרי דיברת על מספרים מדוי-קיים. ח"כ אולמרט ניאות, לאחר הפצי-רות מרובת, לתת שמי של בית עסק אחד שנחסט לדבריו. לאחר הבדיקה הפ-תבר, כי מקרה זה כבר טופל עיי המשי-טרה בעבר ואינו מתייחס כלל לפחיתת דמי חסות. מלבד זאת העלתה הפגישה חרס, כאשר כולנו צריכים להפיק כי הת-מינה שהי-100 בתי עסק נסחטים, הינה אמירה ציבורית ולא קביעת עובדות מדויקות.

„לאחר זמן מה טען ח"כ אולמרט כי ראיון ברדיו, כי הוא רדע מיהו, מספר אחד של המאפיה בישראל. הידיעה זתה לבתורות גדולות בעתונות. באחד העתו-נים נוסר בשמ של ח"כ אולמרט, כי אין המדובר בממש, אשר עליו פורסמה בי-1970 סדרת מאמרים של רן כפלו, ואשר היועץ-המשפטי לממשלה פסק לגביהם, לאחר בדיקה מקיפה, כי אין לה שחר וביסוס במציאות. המשטרה שוב נסחט אל ח"כ אולמרט כדי לשאול מי האיש הנסותר, ואני מבין כי ברזי ריום מסר

קשה בדיוקנם של אישים שונים, שגם הוא עצמו לא השימע כלפיהם האישמה חר-משמעות. אם ישנה הגנה מוטאלית כלי-כך על מה שמטיח חר-כנסת כנגד אורחים, מה כאמת ימנע 'מאפיה' זו או אחרת מלהפוך את הכנסת לכסם, אשר מתוכו יגרום בשעה שיעלה הרצון מלפני-הם, יפגעו בשמם הטוב של יריביהם, יפיצו שמיעות, יפזרו איזורים, יטלו מכל מי שאינו חר-כנסת את הזכות הטבעית לבוא איתם במישטט ואחר-כך ישבו וי-יתבצרו מאחורי חומת החסינות?

„הטיים האחרון של אולמרט הוא בחינת אור אדום כולנו. עלינו להניח גם עכשיו, שהוא נלחם למען טיהור החברה מפוש-עים. השבוע התעוררו ספקות אם מלחמה זו מתנהלת בדרך החולמת מדינת-חוק ויחברה נארה.“

פסוקי השבוע

● ח"כ אבא אבן: „במשא-ומתן, מה שמכריע הוא לא הטיעון הצידק כי אם מאזן הכוחות בין היריבים משני עברי השולחן.“

● עמוס קינן: תמתי מדוע אינו מביא את דברי הפרשנות של מזכיר הממ-שלה, מר אריה נאור, להחלטות הממשלה, עד שתתברר לי שהוא מדבר באותיות חשיי.“

● ח"כ יצחק רבין: „לעיתונות תפקיד מרכזי בעיצור סכסכות של הר-ממשלה. אינני יכול לפרט.“

● שר-הביטחון עזר וייצמן: „במיוזח התיכון ישנם סימנים של עייפות ממלחמה.“

● ח"כ שיממון פרס: „צריך לוי-מר את האמת. שה'עבודה' נכשלה, ולא שהליכוד ניצח.“

מה לעשות בח"כ שהשתגע?

דאגות, וזה בטח שאינו עומד במקום הר-ראיון בסדר העדיפויות. כתוב בתנ"ך, בספר שמאל, שדויד המלך בא לעיר פלישתית ושיחק את תפקיד המשוגע והגיע הדבר לאוזני המלך הפלישתי ש-ביטל את העניין באומרו: תחסר משוג-עים אנוכי? לא חסרים לנו משוגעים, ברך השם, אבל למה לדון בדברים היפור-טטים?

● ח"כ אמנון לין (ליכוד): מי-שפטן וחבר ועדת הכנסת: „זהי שאלה מי-ש-פטית רצינית מאד ומעניינת. צריך לקי-בע. לדעתי, מי תיה הגוף שיקבע את הקריטריונים לי-כולת הפיסית ה-נפשית של חברי-כנסת לתפקד, ואז יש לקבוע תקנה מי-מוסמך להחליט על הפסקת עבודתו של חבר-כנסת. השאלה הועלתה לא אחת בדיונים פנימיים, והשאלה העקרונית כאן צריכה להיות איזה מוסד רפואי יוכל לקבוע ולאתר מחלת-נפש אצל חבר-כנסת.“

● ח"כ גירעין האוזנר (ל"ע) — מי-שפטן, לשעבר היועץ-המשפטי לממ-שלה ושר בליתיקי: „שמתי לב לתופי-

● ד"ר בנימין הלוי, ח"כ מטעם ד"ש, לשעבר שופט בית-המשפט העל-יון: „יש הראות ברורות בחוק השיפטים לגבי מחלת-רוח. יש ועדה רפואית שמדי-ליטח על כך. ואם לגבי שופטים, למה לא יהיה כך גם לגבי חברי-כנסת? בכל תפקיד ציבורי יש לתקן ולהשלים את כל החקיקה בנושאים אלה. יש חוקים בולטים ש-אינם מוסדרים, כמו אלה הנוגעים למצב בריאותו של חבר-כנסת או לעבירות פלי-ליות שעבר. צריך בשאלות אלה אויברול כללי ואנו, בדיש, מתכוונים להציע רפור-מה קונסטיטוציונית.“

● יעקב שיממון שפירא, היועץ המשפטי הראשון לממשלה, שר המישפ-טים במשך שבע שנים: „את זה צריך לשאול את המחוקק שלא נגע בזה, ולא חשב כנראה על זה שחבר-כנסת יכול להיות הוללה-רוח. לא מתקנים דברים כאלה כי זהו נושא עדין. יש כלי-כך הרבה

האם יכול משוגע לכהן כחבר-כנסת? לכאורה נראית שאלה זו אכסורדית. עוד יותר. מסתבר כי לא זו בלבד שניתן לבחור בחולה-רוח כח"כ, אלא שאין גם מה לעשות נגד חבר-כנסת שהשתגע תוך תקופת כהונתו. כנסת. לגבי אורח היוצא מדעתו ונתקף שיגעון-רדימה או שיגעון אחר, ניתן להוציא צו אישפוז. לעומת זאת אי-אפשר לאשפו חבר-כנסת שדעתו נטרפה עיוי אמיוו אם ישגע את כד המדינה. חוק החסינות של חברי-הכנסת חל עליו גם במקרה זה. מה ניתן לעשות עם חבר-כנסת שהשתגע? בשאלה זו פנה „העולם הזה“ אל כמה אישים. להלן תשובותיהם:

● ישראל ישעיהו, לשעבר יושב-ראש הכנסת וחבר בה מטעם המערך: „אין שום הוראה כותבה או רמוזה לי-גבי סוגיה זו. לגבי נשיא המדינה יש רמזות כאלה, לגבי חבר-כנסת אין. נראה שאל לקו בחשבון אפשרות כזו. לדעתי זהו עני-ינה המיפלה שאותו חבר שייך אליה והיא צריכה.“

● ח"כ גירעין האוזנר (ל"ע) — מי-שפטן, לשעבר היועץ-המשפטי לממ-שלה ושר בליתיקי: „שמתי לב לתופי-

● ח"כ גירעין האוזנר (ל"ע) — מי-שפטן, לשעבר היועץ-המשפטי לממ-שלה ושר בליתיקי: „שמתי לב לתופי-

● ח"כ גירעין האוזנר (ל"ע) — מי-שפטן, לשעבר היועץ-המשפטי לממ-שלה ושר בליתיקי: „שמתי לב לתופי-